

## decembrie se repetă

Teodor Dume

---

tata a murit într-o noapte de joi spre vineri

aerul greu amplifică teama  
sub cerul atât de rece și negru  
se prăvălește ca un bulgăre lumina  
adâncind disperarea

unde s-a produs o greșală

mama avea ochii sticlați și  
mirosea a pâine proaspătă  
mă ținea strâns cât mai aproape de piept  
să mai fim împreună doar pentru o vreme

dincolo de toate acestea  
chiar și Dumnezeu clipea îngăduitor

poate sunt vinovat în ideea că  
n-am știut să aprind o lumânare pentru tata  
dar exista riscul să nu pot să-l mai strig  
ca atunci când îmi doream să fiu bărbat  
și îi imitam toate mișcările  
însă am învățat cu timpul  
că acel ritual  
e jumătatea care rămâne aici

mi-e teamă acum  
respirația îmi aburește vederea  
bântui printre imagini  
unde la margine cade o stea  
îmi aduce aminte de copilărie  
de serile târzii în care număram  
stelele în cădere și inima îmi bătea  
ca aripa unui fluture

nici nu știu dacă totul e adevăr sau minciună

dar știu că dincolo de clipa aceasta  
mă așteaptă tata

și e decembrie

am glezne de sticlă realitatea

mușcă din mine sufăr dar nu spun nimic  
nici nu vorbesc despre tata

e decembrie

și oricum anotimpurile se repetă